

40

P. lat. rec.

1170

Beatæ Manibus

Viri Reverendi & Doctissimi,

ON. SIMONIS
 ROTHERI ECCLE-
 SIÆ AURELIANÆ APUD
 ARGENTINENSES PASTORIS VI-
 gilantissimi:

*QUEM DEUS TER OPTIMUS MAXIMUS AD
 aterna gaudia avocavit XII. VIIlbris. Anno Christi
 MDCCXXXIII. Aetatis 49. mens. 3.
 die 8.*

Lacrymas has & suspiria relique-
 runt

Amici condolentes.

ARGENTORATI,
 Typis JOHANNIS GEORGII SIMONIS,
 Anno M DC XXXIII.

I.
Elegi

*In beatissimum juxtaq; luctuosissimum obitum Admodum Re-
verendi Clarissimiq; Viri, Domini M. SIMONIS ROTHERI, Pa-
storis ad D. Aurelia apud Argentoratenses vigilantissimi ac desideratissimi:
mortem viri itidem perquam Reverendi & Eruditissimi Domini M. LE-
ONHARDI REUCHLINI Diaconi ad D. Thomæ celeberrimi triduo
proximo insequentum mense Octobri Anno Christi 1633.*

Non indicta mihi REUCHLINI, indicta ROTHERI
Funera, utrumq; mei pectoris ima quatit.

(Nam collapsa ruunt subductis tecta columnis;
Defuncto, miserè Saul, Samuèle, perit.)

Quis recolens utriusq; viri cœlestia dona
Ac diu zelum, temperet à lacrumis?

R Græcum centena notat, subjecta retrorsum
Virgula centena hæc millecuplo amplificat:

Pro centum, pol pro centenis millibus istud

R geminum in cœtu splenduit, ajo, sacro:

Quæ pietas? proh quanta fides? industria quanta?

Deq; gregis jugi his cura salute fuit?

Hinc in confluxu populi, virtute docentûm

Insigni, enata est centuplicata seges:

Et quidni? sacer ardor enim divina docentûm,

Cum sanctâ vitâ, corda ferire solet:

Corda ferire solet duplicato comminûs ictu,

Quin penetrare etiam corda petrosa solet.

Sed mundi immundi fex impurissima tantis

Commovit Jovam nos spoliare bonis?

Livori cedunt, publico ceduntq; furori:

Sed ruptura eheu quàm modò lata patet?

His demtis petris dum Templâ sacrata fatiscunt,

Cur sibi non metuant Curia, Tecta, Scholæ.

Hinc igitur, judex promiscue, crude, faceffas,

Inq; malam vadas non rediture crucem,

Quisquis, cùm reprobis passim pia funera miscet

Publica contages, fers mala probra neci,

Taliter enectis, aut hos lugentibus, ore

Freudente insultans, dira venena vomens:

Iplis iratum sic demonstrare Jehovah,
 Ipsos quod maneat sic quoq; pœna ferox,
 At cui pro cerebro haud fungus caput implet, apertum,
 Publica & (heu!) sanctos quod mala sæpè trahant;
 Cum Saulo Jonathas publicâ sic clade peremptus,
 Ille perit, verùm hunc Jova per arma beat.
 Ezechiam quoq; sæva lues diro ulcere torfit,
 Præcipueat voluit mira levare manus?
 Hostica vis absit, malefuada Famésque, Davidis
 Voce, DEI præstat peste subire manum.
 Horrida vis pestis sævo sociata dolore,
 Vis tamen hæc brevis est, est brevis iste dolor.
 Cordibus atq; piis mirè sensa integra præstat
 Ante obitum precibus fervidiora piis.
 Ast reprobam turbam pestis pœna aspera quassat,
 Haud resipiscensem in Tartara præcipitans.
 Ista lues igitur dum sanctos enecat, iplis
 Haud quaquam, reprobis sed fera pœna venit;
 Mortem illi debent commisso fœdere pacti;
 Hos sed fata dehinc deteriora premunt.
 Justus obit, mens sancta fugit subducta periclis;
 In reprobum pœna hinc Ucalegonta furit.
 Ergo cave, judex in palmam, crude, Plutonis
 Ne tu pro Jovæ præcipitère manu.
 Nos decet hîc Dominum Cœlorum in vota vocare,
 Tantas ut rimas farciat ipse Chori:
 Conservet reliquos sacratio ex ordine Mystas,
 Et Magnum, qui stat Præsul in hocce, Fabrum:
 Et resipiscenti percellat corda pavore:
 Amodò vim tanti præpediatque mali.
 Aureolo Aureliæ tu qui cœtum ore beâsti,
 Aureola usque poloserta, ROTHERE, gere;
 Et cum REUCHLINO justo pro dogmate fulge,
 Centenis socius millibus Angelicis.

mærens accinebat

Johan-Georg. Becht D. Reip. Arg.
C. & A.

Bella, quibus passim segetes vastantur & agri,
 Intereunt humiles, horrea plena, case,
 Quod secum portent annonæ flagra, quod atram,
 Quæ vix indigenis ore ferenda, famem,
 Nemo bonæ mentis nescit, timet omnis & optat,
 Ne feriant nostros tempora cara lares,
 Sic ubi (nam bello non tantum punit atroci
 Nos Deus) heu miser à pestis in urbe furit;
 Nunc hos ex omni, nunc illos ordine raptat,
 Imprimis divi Numinis adituos:
 Legatos, patulas qui verba salutis ad aures,
 Et pacem cæli, quo decet ore, canunt;
 Quid nisi se va fames funestâ sorte sequetur?
 Non autem humani quæ sit egena cibi;
 Sed quæ sit legis sanctique sit indiga verbi,
 Nec decantato vivat orvetque Deo.
 Quæ sitiens animæ cælestia pabula, nullam
 Inveniet, quæ se pascere possit, opem;
 Quæ totâ optabit, nec habebit, mente ministros,
 Unde famis sistat spiritalis acum.
 Tale malum vereor, quis enim non tale vereri
 REUCHLINO nuper morte cadente volet;
 Jam quoque ROTHERO nobis per fata remoto?
 Qui quantifuerint, vix loquar ipse, viri.
 Urbs, quæ tacta gravi squallet mœrore loquatur,
 REUCHLINI numeret perdita dona mei.
 ROTHERI pariter virtutem dicat ademptam:
 Quem mihi Collegam nunc cecidisse fleo,
 Quem patrem fleo, quem Currum Aurigamque piorum,
 Et ne dicta fames nos premat, oro DEUM.

M. Joh. Christoph. Schillingius Eccl. Aurel. Diac.

Qui

Qui nec mente Deum, nec ore sancto,

Nec purâ colitis fidelitate,

Hinc migrate procul, procul prophani,

Nec solennibus interesse sacris!

Ad magni pia quæ sepulcra mystæ

Heu multo gemitu atque tertiatis

Mactamus tremefacta turba verbis.

Vocalissimus omnium propheta,

Divinissimus omnium minister,

Et sanctissimus omnium sacerdos,

R O T H E R U S jacet hac in æde tectus:

Et desiderium sui relinquit

Iustis omnibus, omnibus secutis

Præconem pietate, veritate,

Et vitæ simul æmulatione.

Exemplar gregis ille candidati,

Et lumen fuit, & perenne sidus.

Luge grex pie, candidate luge,

Cælestis puto candidate regni,

Luge tam vigilemque candidumque

Divini æditum tubamque verbi.

Et summum precibus roga Parentem,

Ne messem velit indigere servis.

Memoria sacra

M. Samuel Glanum Ar-
gentinensis Poeta Lau-
reatus & V. Cl. præc.

I V.

Nunc, ubi Mors etiam Temet truculenta necavit,

Traxit & in tristes corpus avara rogos:

Flet Conjux, turbata tuo tam præcoce casu,

Inque domo lachrymas angulus omnis habet;

Flentque tui docti Collegæ, flentque Propinqui,

Mœstæque tristificis fletibus ora rigant;

ARGENTINA suum deslet satis anxia Mystam,

Et studiosorum condolet omne genus.

Et neque sunt sicci Aureliana plebis ocelli:

Jugiter Auditor clamitat omnis ibi;

Haut secus, ac vituli raptam clamore juvencam;

Per juga, per montes, per nemus omne vocant;

Nec sanè immeritò! Quis enim vigilantior unus

Proposuit culto mystica verba sono?

Condoleo meritò! Pelagi non infcius atri;

Obruit heu! nostrum sava procella caput.

Ilias, heu! nobis impendet tanta malorum,

Unquam quàm gravior nulla, nec ulla fuit.

Mars etenim parcat quibus irrequietus homullis,

Hos necat atra Lues, & malesuada Fames;

At quid opus verbis? si plus quis viderit Argò:

Nemo satis cernit nostra pericla tamen;

Seriùs hoc quod erit descendum: Mysta fidelis

Unus & alter abit non remorante pede;

Qui pia praebebat miseris solatia nobis,

Ille suum celebris Rother obitque diem.

Sed visum ut Domino: Domini sic facta voluntas;

Huic benè qui vixit: mortuus èstque sibi.

Vltimi honoris E. gratiâ Confratri suo ap-
posuit desideratissimo:

M. Casp. Bruno, P. L. Casp. & Schövin-
drar Rheimensium Pastor.

V.

Loth velut è Sodomis ardentibus exiit aquus;
Et monstrante Deo tùm loca tuta petit.

Sic nunc ROTHERUS flammis civilibus exit,

Atque ruinosas exiit ille domos.

Quas Mars ignivomus flammis exurit obortis,

Quas vel Mors intrat, damnaq; dura parat.

Prob! certant quisnam Mars, Mors majora pericla

Possent in humanas ferre referre domos!

Ote ROTHERUM felicem, terq; beatum!

Cui loca tuta Deus monstrat in axe poli,

Non lugendus eris, qui nactus gaudia celi,

Gaudia quae nullo sunt peritura die.

Pro

*Pro Marte invenies Pacem, pro Morte sinistra
Vitam, o quam Vitam nactus in ade Dei es.*

*Debiti lucrum ergo properanter fecit
Ioannes Henricus Schill Durlaco-
Marchicum LL. Stud.*

V I.

ODE Sapphō JONICA!

Πενθικῶς πρᾶτ' τοῦ, ταραχὴ θεοῖο!
Ὅτ' ἡ Σώτηρ περιφανίῃ ἐδλοῦ
Ἄγγαρ' ὅ, χρησέσσε Νομεὺς ἀμυδρήν
Λέητε βιώναν.

Καλὸν ἐς! ἐγχιζομένου λύκοιο
Ὅδ' ἐν ἐκλεκτῇ μιανῶς προλείπειν
Μηλάτων ποίμνην Ἀτὰρ ἐυσάωζεν,
Ἐστὶν ἄριστον!

Καλὸν ἐς! οὐριζομένοιο ἐχθροῦ
Εὐλόγως ἐσηκέμεν, οὐδ' ἐφύγειν,
Καὶ Φιλῶν πρόφρων θεοπειθέων τόν

θυμὸν αἶρειν.

Ταῦτα Ῥ' ὀθῆ' Ῥος μάκαρότνυ ἄδδην
Μειζόνως λήμω προέχων ἰτήρῳ
Σεμνὸν ἰδρασκεν μεγάλως τρέπαιον.
Κάτθανεν ἀγίως.

Κλαίμεν κλήρου δ' ἐθεοῖο πότμον,
Ὅς παραφθίρει ἀγαθούς, μάλιστα
Ἀδελίων ρύται. Εὐ' τῶινυν ἡμεῖς
Κλαίμεν αὐτόν.

Πᾶσι γὰρ τεθνημένον ἐστὶν ἡμῖν.
Ἐυκολῶ θυμῷ δ' ἐφέρωμεν, ὅ, τι
Τῶν βροτῶν μηδεὶς δύναται κακίξειν
Καὶ μεταβάλλειν.

*Εὐχαριστίας καὶ συμπαιδείας ἕνεκα
Composita & apposita*

*Christophoro Beccero Emlebiōj
Thuringo.*

V I I.

H Eu tristes casus sic te quoque spicula mortis
Maestant, fundentem iussa verenda Dei.

Te quoque

Te quoque contagēs rapuit ſæviſſima morbi,
Te Lachēſis nobis abſtulit ante diem?
Te felix, te ſancta quidem ſuſcepit Olympi
Gloria, nos autem maximus angor habet.
Nos ſummus tanti vatis poſt funera mœror.
Hoc tamen in luctu ſi ſuper ulla quies.
Illa quies ſupereſt, qua tu ſuper æthere gaudeſ,
Quam tibi toto animo concio ſancta favet,
De qua vera pio docuiſti nuncia zelo.
O utinam tecum nunc fruermur ea!
Dum nondum fruimur tamen, una mente precamur,
Ut nobis mittat te fugiente parem,
Qui quoque divinæ doceat tam pulcra quietis
Gaudia, qui veram monſtret ad aſtra viam.

*Sigismundus Fridericus Scheidius
Landoëſis.*

V I I I

Cum Simeon vidit Chriſtum, pius ipſe Sacerdos,
Suſcipit hunc ulnis; & veneratus, ait:
Nunc ſervum fidum dimittis pace, JEHOVAH!
Nam vidēre oculi multa ſalute tuâ.
Hunc quoq; ROTHERUS Simonem pace ſecutus,
Cum Chriſtum finem vidit adēſſe ſuum.
Sic Chriſtus benedixit ei, quem ſuſcipit ulnis,
Ac cui demonſtrat, cuncta parat a piis.
Hinc & nos fugiunt Paſtores ſicce fideles.
Qui poterant ſummi verba docere DEI.
Paucos ante dies Reuchlinus, Præco fidelis,
Terra mandatus, quig; quieſcit ibi.
Nunc quoq; ROTHERUS Reuchlinum pace ſecutus,
Quem terra matri trādere morsque jubet.
Cœli conveniunt, videant ut gaudia magna,
Ac vivant læti, glorificentq; DEUM.

Condol: & obſerv: E. f.

Martinus Dreützel Arg: jun: phil. Stud.

F I N I S.